

нищо хубаво“. Затова пък много векове преди тях „античните“ римляни били изключително изкусни майстори и умеели да отливат подобни масивни бронзови шедьоври, рис. 7.1.

Хронологичните странности, обгърнали тази известна статуя, са толкова видими, че понякога се появяват и по страниците на масовия печат. Ето какво пишат нашите съвременници: „Историята на конната статуя е необикновена. Тя крие много загадки и много легенди се разказват за нея. НЕ СЕ ЗНАЕ КОГА И ОТ КОГО Е БИЛА СЪЗДАДЕНА, КЪДЕ Е БИЛА ПОСТАВЕНА В ДРЕВНИЯ РИМ... Открита е случайно ПРЕЗ СРЕДНИТЕ ВЕКОВЕ на един от площадите в Рим... СМЕТНАЛИ СА Я ПОГРЕШКА ЗА ИЗОБРАЖЕНИЕ НА КОНСТАНТИН (! – А. Ф.)“. Вж. вестник „Известия“

Рис. 7.1. „Античната“ статуя на император Марк Аврелий. Според Ф. Грегоровиус [196], Рикобалд твърдял, че ПРОЧУТАТА „АНТИЧНА“ КОННА СТАТУЯ НА МАРК АВРЕЛИЙ БИЛА ИЗЛЯТА И ПО ЗАПОВЕД НА ПАПА КЛИМЕНТ III. НО ТОВА Е В КРАЯ НА XI В., а не през „античността“. Фотографията е от [958], с. 9.

от 16 февруари 1980 г. Както съобщава Ф. Грегоровиус, на времето историкът Фей „обяснил“ появата на статуята по този начин и пак той „посочил“, че СТАТУЯТА НА МАРК АВРЕЛИЙ БИЛА ВЗЕТА ЗА СТАТУЯ НА КОНСТАНТИН И БЛАГОДАРЕНИЕ НА ТАЗИ ГРЕШКА СЕ ЗАПАЗИЛА ПРЕЗ СРЕДНИТЕ ВЕКОВЕ. Подобна заблуда е възможна във времената на варварите – замислено разсъждава Ф. Грегоровиус, – но как е станало така, че по времето на Notitia не са различили фигурата на Константин от фигурата на Марк Аврелий?“ [196], т. 1, с. 49, ком. 32.

Скалигеровите историци са измислили „обяснение“ за оцеляването на „античните шедьоври“ през мрачната епоха на средните векове независимо от това, че църквата уж унищожавала езическото наследство. Уверяват ни, че